

ЖИМОЛОСТІ ЯПОНСЬКОЇ КВІТКИ

Lonicerae japonicae flos

LONICERA JAPONICA FLOWER

Цілі висушені квіткові пуп'янки *Lonicera japonica* Thunb., зібрані незадовго до відкриття.

Вміст: не менше 3.8 % суми фенольних кислот, у перерахунку на хлорогенову кислоту ($C_{16}H_{18}O_9$; *М.м.* 354.3) і суху сировину.

ІДЕНТИФІКАЦІЯ

А. Пуп'янки булавоподібної форми, у верхній частині товсті, у нижній звужені, дещо вигнуті, 2–3 см завдовжки, у верхній частині приблизно 3 мм у діаметрі, у нижній — 1.5 мм; іноді виявляються 2 опушених листяних приквіткі. Зовнішня поверхня віночка густо опушена, жовтувато-біла або зеленувато-біла. Чашечка і нижня зав'язь зелені, приблизно 2 мм завдовжки. Чашечка 5-лопатева, опушена; зав'язь гола. Трубочастий віночок подовжений, двогубий; одна губа має 4-лопатевий відгін, друга — нелопатевий; внутрішня поверхня трубки віночка густо опушена; 5 тичинок жовті, більші за розміром, ніж пелюстки, і голі; рильце велике, головчасте.

В. Мікроскопічне дослідження (2.8.23). Порошок жовтуватого або жовтувато-зеленого кольору. Переглядають під мікроскопом, використовуючи *хлоральгідрату розчин Р*. У порошку виявляються такі діагностичні структури (Рис. 3159.-1): численні покривні і залозисті волоски, цілі або фрагментовані, ізольовані або з прилеглими фрагментами оцвітини; одноклітинні покривні волоски 2 типів: перший тип — прямі або дещо вигнуті, 40–900 мкм завдовжки, товстостінні, з тонкопористою кутикулою, ізольовані [Е] або з прилеглими фрагментами зовнішньої епідерми чашечки й віночка [Аb]; другий тип — дуже довгі, тонкостінні, зігнуті або згорнуті, з більш-менш зморшкуватою або дрібновізерунковою поверхнею, 11–36 мкм у діаметрі, ізольовані [С] або з прилеглими фрагментами внутрішньої епідерми віночка [Н], особливо трубки віночка; багатоклітинні залозисті волоски 2 типів, ізольовані або з прилеглою зовнішньою епідермою віночка: перший тип — численні, з багатоклітинною ніжкою (з 2–5 клітин) до 700 мкм завдовжки і багатоклітинною голівкою до 100 мкм у діаметрі, у верхній частині сплющеною (обернено-конічною), з 10–33 клітин, розташованих у 2–4 шари [В]; другий тип — як правило, коротші і менш численні, з багатоклітинною ніжкою з 2–4 клітин і округлою багатоклітинною голівкою до 80 мкм у діаметрі з 6–20 клітин [J]; численні жовті пилкові зерна [D], від майже кулястої до майже трикутної

форми, 60–80 мкм у діаметрі, з 3 проростковими порами, з екзиною з дуже тонкими короткими шипиками і тонкими зернистими скульптурами; фрагменти лопатей віночка з прилеглими спіральними або кільцевими судинами [Fb]; внутрішня поверхня лопатей [F] з епідермальних клітин із твердими стінками [Fa], зовнішня поверхня [L] з дрібних і дещо звивистих епідермальних клітин [La], аномоцитних продихів (2.8.3) [Lb] і товстостінних покривних волосків або місць їх прикріплення [Lc]; фрагменти епідерми чашолистків [A] з тонкостінних клітин, аномоцитних продихів [Aa] і товстостінних покривних волосків [Ab]; фрагменти ендотеція пиляка з характерними потовщеннями стінки [M]; друзи кальцію оксалату 6–45 мкм у діаметрі, ізольовані [G] або в клітинах паренхіми [K, Kb], з прилеглими спіральними або кільцевими судинами [Ka]; фрагменти тканин зав'язі з численними друзами кальцію оксалату.

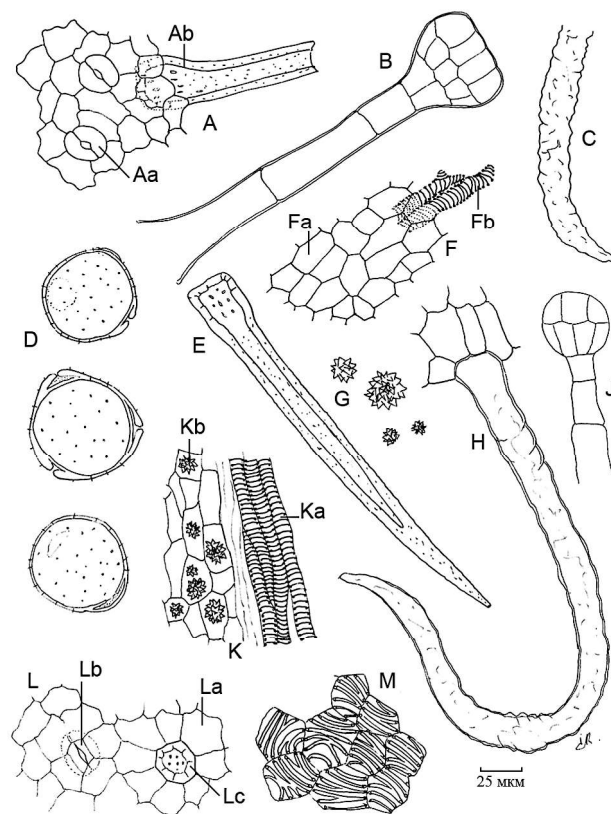

Рисунок 3159.-1. Діагностичні структури жимолості японської квіток (ідентифікація В)

С. Високоєфективна тонкошарова хроматографія (2.8.25).

Випробовуваний розчин. До 0.5 г здрібноної на порошок сировини (250) (2.9.12) додають 5.0 мл розчину 70 % (об/об) метанолу Р, обробляють ультразвуком протягом 10 хв, фільтрують або центрифугують і використовують фільтрат або надосадову рідину.

Розчин порівняння (а). 1.0 мг секоксилоганіну Р й 1.0 мг секологанозиду Р розчиняють у 2.0 мл метанолу Р.

Розчин порівняння (б). 0.5 мл розчину порівняння (а) доводять метанолом Р до об'єму 2.0 мл.